

van Maurik met wien hij veel door het oude Amsterdam rondzwierf.

Dat men, naast den teekenaar, nu bij de firma Buffa ook den schilder kon waardeeren, zal menigeen een verrassing geweest zijn, maar ook een genoeg gedaan hebben; men kreeg nu een nieuwen kijk op een wel zeer bekende en vertrouwde persoonlijkheid.

R. W. P. Jr.

MEUBELKUNST BIJ BOSKAMP TE OVERVEEN.

Ter gelegenheid van een zakelijk jubileum werd van den arbeid van den ontwerper De Jong een tentoonstelling aangericht in de naar zijn ontwerp verbouwde en vergroote toonzalen der firma J. A. Boskamp en Zonen te Overveen.

De ernst en de omvang van dezen arbeid wettigen zeker een bespreking in dit tijdschrift, want het doet altijd deugd om het werk te aanschouwen van een meubelontwerper, die in het meubel meer ziet dan een objet d'art. Immers het valt niet te loochenen dat door velen het woord meubel — dat toch nog steeds kan worden afgeleid van het goed-latijnsche „mobile” — niet meer dien klaren klank heeft van vroeger, van tijden toen er nog niet zwaar werd getheoretiseerd, maar elk meubelmaker een goed vakman en elk meubel een goed meubel was. Daar komt nog bij een geenszins denkbeeldig gevaar nml. dit: dat vooral den laatsten tijd het meubel nog al wordt verarchitectuurd. Een feit, waar opzichzelf niets tegen is en dat bovendien in een tijd, waarin de architectuur als uit een sterk collectief verlangen werd geboren zeker is te billijken.

Maar veel van die architectuur-meubelen hebben toch wel het nadeel, dat de vorm het begrip gaat overheerschen. Het zuivere begrip, uitvloeisel van het zuivere beginsel, d.i. gebruiksvoorwerp, wordt dikwijls opgeofferd aan planken getimmerten — ik denk nu alleen nog maar aan sommige stoelen — waarnaar het goed is te kijken, doch waarin het slecht is te zitten, als men tenminste zijn lichaam niet mee wil kronkelen in velerlei dynamische spanningen.

Het spreekt wel vanzelf dat deze regelen geenszins gericht zijn tegen onze vele knappe architecten-meubelontwerpers. Het betreft ook meer hen, die onder invloed van abstracte architectuur-filosofie zich verpuren tot getimmerten van planken mitsgaders vele latjes. Het handelsproduct der warenhuizen met z'n ondeugdelijke fineer op goedkoope houtsoorten, z'n uiterlijk duur aspect, maar innerlijk sjofele kern, met z'n tezaam geflanste gapperij van andermansvormen; dit handelsproduct is over het algemeen nog zóó slecht, dat men zich somtijds afvraagt of er sinds '80 wel zooveel maatschappelijks op kunstgebied is gebeurd. Beter doen we dan ook dit maar heelemaal niet te beschouwen en op het kleine